

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobce: **M. K.**
státní příslušnost Pákistánská islámská republika

zastoupeného advokátem JUDr. Alešem Nytrou
sídlem Přívozká 703/10, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2023, č. j. OAM-339/LE-BA07-HA13-2023, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhal žalobou ze dne 20. 11. 2023 přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobci mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Podle žalobce byla v řízení o udělení mezinárodní ochrany zkrácena jeho práva a napadené rozhodnutí je nezákonné a vadné, jelikož žalovaný nedbal na to, aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem žalobcova případu. Žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a zejména nezohlednil žalobcem uvedené skutečnosti. Žalobce připomněl, že důvodem jeho žádosti o mezinárodní ochranu byl strach z pronásledování a obavy o život, neboť je členem studentské federace Insaf (dále jen „ISF“), která je politicky spřízněna s politickou stranou Pakistánské hnutí za spravedlnost (dále jen „PTI“). Kvůli členství v ISF a podpoře PTI pronásleduje žalobce v zemi původu tamní tajná služba, která žalobci vyhrožovala, aby nepokračoval v protestech, jinak může zmizet nebo být zabit. Tyto situace se v zemi původu reálně dějí, mimo jiné se takto ztratil žalobcův bratranec, proto se žalobce rozhodl z vlasti odejít.
3. Žalobce se domnívá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí zlehčoval důvody, pro něž žalobce požádal o mezinárodní ochranu a hledal rozpory v nerelevantních detailech žalobcova tvrzení, aby zpochybnil jeho věrohodnost. Žalobce má za to, že doložil podklady k prokázání svých tvrzení, že po něm, jakožto řadovém členovi organizace ISF, nelze požadovat podrobnosti ohledně fungování organizace. Žalobce se ohradil proti tvrzení žalovaného, že nebyl členem studentské organizace ISF, naopak je přesvědčen o tom, že přesvědčivě prokázal opodstatněnou obavu z pronásledování, hrozby mučení, případně smrti, která mu hrozí v případě navrácení do země původu.
4. Dle svého názoru žalobce uvedl skutečnosti, které je na místě posuzovat jako naplňující ustanovení § 14 zákona o azylu, a přestože je možnost udělit humanitární azyl projevem správního uvážení žalovaného, je jeho povinností se řádně vypořádat s důvody neudělení humanitárního azylu, což žalovaný neučinil.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout a odkázal na dostačující zdůvodnění v napadeném rozhodnutí. Zdůraznil, že nepovažoval za věrohodné žalobcovo tvrzení o členství v organizaci ISF, což zpochybnilo žalobcův příběh jako celek. Žalobce nedoložil žádné materiály, které by svědčily ve prospěch jeho tvrzení a neprokázal, že mu v zemi původu hrozí vážná újma či pronásledování.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 23. 3. 2023 požádal o udělení mezinárodní ochrany, a to poté, co byl dne 16. 3. 2023 zajištěn za účelem správního vyhoštění, neboť byl dne 15. 3. 2023 kontrolován Policií ČR, neměl platný cestovní doklad ani žádné oprávnění k pobytu v ČR.
7. Při poskytnutí údajů k žádosti žalobce uvedl, že je svobodný a bezdětný. Z Pákistánu odjel koncem září 2022 do Iránu, kde zůstal asi 4 měsíce. Poté pokračoval přes Turecko, Řecko, Bulharsko a Rumunsko, odtud v nákladním prostoru kamionu do ČR. Jeho cílem byla Itálie, kde chtěl požádat o udělení mezinárodní ochrany, jelikož dle jeho informací je zde příznivá procedura udělení. Odcestoval nelegálně, protože mu ve vlasti hrozilo nebezpečí. Je členem studentské organizace ISF, která spadá pod politickou stranu PTI a žalobci bylo z důvodu

jeho členství vyhrožováno tajnou službou. V ČR žádá o mezinárodní ochranu, neboť mu v zemi původu hrozí ohrožení života.

8. Při pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 5. 4. 2023 žalobce uvedl, že důvodem vycestování ze země původu bylo jeho členství ve studentské organizaci ISF, která bojuje za svobodný a demokratický Pákistán. Politická strana PTI byla v Pákistánu u moci od roku 2018, kdy vyhrála volby, v březnu 2022 ji ale armáda od moci odstavila. Proti tomuto kroku armády se v celém Pákistánu pořádaly demonstrace a pochody. Dne 22. 5. 2022 místní představitel PTI velel pochodu, kterého se žalobce také účastnil, a to v Islámábádu. Policie na pochod použila slzný plyn a mnoho lidí unesla. Žalobce slyšel, že mnoha lidem telefonují z neznámých čísel a mnoho lidí zmizelo. Každý v Pákistánu ví, že pod neznámým číslem se skrývá tajná služba. V srpnu 2022 měl telefonáty z neznámého čísla, kde mu vyhrožovali, ať nepokračuje v protestech, jeho rodina dostala strach a on se rozhodl z vlasti odejít.
9. Žalobce je řadovým členem ISF, stal se jím v době studia na College v Batkhail, což bylo asi v roce 2021, College nedostudoval. Členský průkaz nemá ani neměl, domnívá se, že jej řadoví členové nedostávají. K dotazu žalovaného, jak ostatní poznají, že je členem, sdělil, že u nich doma to všichni ví. Když jeli do Islámábádu, nosili na sobě znaky strany a jiné symboly strany ISF. Domnívá se, že seznam řadových členů neexistuje. K dotazu žalovaného, jak se o něm dozvěděla tajná služba, uvedl, že má své agenty a informátory všude, zvláště v oblasti Swatu, odkud pochází.
10. Z neznámého čísla bylo žalobci voláno 3x, dvakrát v průběhu srpna a potřetí na začátku září. Do telefonu mu oznámili, že se nemá zúčastnit protivládních demonstrací. Poprvé si myslel, že je to nějaká legrace a nevěnoval tomu pozornost. Pak byl další telefonát a když o tom mluvil s rodinou, řekli mu, že je to vážné a že lidé, kterým volali z neznámého čísla, poté zmizeli. K dotazu žalovaného, proč volali právě jemu jako řadovému členovi ISF, sdělil, že jejich cílem je vyvolat strach. K dotazu žalovaného, zda mu volali i po odjezdu z Pákistánu sdělil, že ne, že nemá sim kartu, protože ji vyhodil.
11. Doplnující pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany proběhl dne 22. 9. 2023. Žalobce sdělil k účasti na protivládním pochodu, který se měl konat 22. 5. 2022 v Islámábádu, že vyjel ze Swatu, ale ve městě Mardan byla velká policejní kontrola, takže se vrátil zpět domů. Co se událo na demonstraci, ví jen zprostředkovaně od účastníků. K dotazu žalovaného, proč v předchozím pohovoru tvrdil, že se účastnil demonstrace v Islámábádu, uvedl, že se zúčastnil demonstrace v Mardanu, kde bylo hodně lidí a bylo to ve stejný den. Policisté zbili mnoho lidí, byly zablokované ulice, ale žalobci se nic nestalo. K dotazu žalovaného, od koho mu v případě návratu do země původu hrozí smrt nebo uvěznění, řekl, že se obává pakistánské tajné služby ISI. Neznámý člověk mu 3x volal a řekl, že má přestat s politikou, při posledním telefonátu přímo řekl, že pokud politiky žalobce nenechá, tak uvidí výsledek. Neřekl nic konkrétního, nicméně žalobce ví o známých, kteří byli zadrženi, zbiti nebo se ztratili. Takto se ztratil i žalobcův bratranec, podporovatel ISF. K dotazu žalovaného, proč uvedl, že tajná služba nevěděla, kde je, ale zároveň uvedl, že tajná služba byla spokojena s tím, že odjel ze země, sdělil, že nemůže říct, že by tajná služba byla spokojena, ale že ho stále hledají a ptají se po něm doma. Po zopakování dotazu žalobce uvedl, že ISI určitě bude vědět, že z vlasti odjel, ale stejně se pořád rodiny ptají, kde je.
12. K dotazům žalovaného na strukturu a stanovy ISF uvedl, že ke struktuře nemůže nic uvést, jen ví, že chtějí spravedlnost a nejdůležitějším člověkem je Imran Khan. Žalobce potvrdil, že byl členem základní organizace ISF, k dotazu žalovaného nezodpověděl informace o

struktury ISF, nevěděl, zda má ISF nějaké stanovy, k dotazu, jaký je věkový limit pro vstup do ISF, uvedl, že člověk musí být student. Na podporu svých tvrzení doložil žalobce celkem 13 fotografií, konkrétně fotografii, na níž je žalobcův bratranec, předseda ISF na škole, kde studoval žalobce, kterého unesla tajná služba; 8 fotografií, které se týkají neobjasněných vražd v blízkosti žalobcova bydliště; fotografii, která se týká společného prohlášení PTI a ISF a 3 fotografie, které se týkají zabitého politika PTI.

13. Následně dne 26. 10. 2023 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce je obava z jednání pakistánské tajné služby ISI, neboť se jako člen studentské organizace ISF a stoupenec politické strany PTI účastnil protivládní demonstrace. Žalovaný vyhodnotil důvody sdělené žalobcem z hlediska naplnění důvodů pro udělení azylu, a to nejprve dle ustanovení § 12 písm. a) zákona o azylu, přičemž po posouzení tvrzení žalobce dospěl žalovaný k názoru, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován.
14. Žalovaný po zhodnocení žalobcových pouze základních znalostí o studentské organizaci ISF dospěl k závěru, že jejím členem žalobce nebyl. Tvrzení žalobce, že se stal členem pouze obdržením čepice a placky se symboly ISF, nepovažoval žalovaný za věrohodné, a to s ohledem na existenci propracovaných stanov ISF. Jádrem žalobcova azylového příběhu jsou jeho obavy z tajné služby, které spojuje se svým členstvím v ISF a účastí na protivládní demonstraci v Mardanu. Jelikož žalovaný dospěl k závěru, že žalobce členem ISF nebyl, je žalobcův příběh jako celek zpochybněn do té míry, že jej žalovaný nepovažoval za věrohodný. Žalovaný tedy konstatoval, že žalobce nebyl ve vlasti pronásledován pro uplatňování politických práv a svobod, proto mu nebyl udělen azyl dle § 12 písm. a).
15. Žalovaný se dále zabýval skutečností, zda žalobce mohl ve vlasti pociťovat odůvodněnou obavu z pronásledování z důvodů uvedených v § 12 písm. b) zákona o azylu, tj. z důvodu jeho rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů, či že by mu takové pronásledování hrozilo v případě návratu do vlasti. Žalobce ke svému vycestování uvedl, že jeho cílem byla Itálie, ale protože byl v České republice zadržen policií, požádal o mezinárodní ochranu zde, jinak by tak neučinil. Důvodem potíží žalobce v zemi původu mělo být jeho členství v ISF a s tím související účast na protivládní demonstraci. Z těchto důvodů jej opakovaně telefonicky kontaktovali příslušníci tajné služby, o čemž rozporuplně vypověděl, že mu vyhrožovali zabitím, později, že se pouze domnívá, že mu vyhrožovali zabitím. Žalobce opakovaně uvedl, že neznámé číslo pro telefonický kontakt využívá pouze tajná služba, přesto první telefonát považoval za žert, což je z pohledu jeho obav z ISI, na nichž staví svůj azylový příběh, zcela nepochopitelné. Vzhledem k výše uvedenému stanovisku žalovaného, že žalobce členem ISF vůbec nebyl, považoval žalovaný za nevěrohodné i tvrzení žalobce, že se o něj tajná služba i policie zajímala i po jeho odchodu z vlasti v souvislosti s jeho členstvím v ISF.
16. K doloženým fotografiím žalovaný uvedl, že mají pouze obecný charakter a netýkají se žalobce osobně. Žalovaný provedl dokazování Informací OAMP – Bezpečnostní a politická situace v zemi Pákistán, Vybrané otázky z oblasti občanských práv a svobod ze dne 5. 5. 2023 a zprávou MZV USA ze dne 22. 3. 2023 o dodržování lidských práv v Pákistánu v roce 2022. Žalovaný uzavřel, že konzistence žalobcovy výpovědi je s ohledem na jím uváděné skutečnosti zásadně narušená v takové míře, že zasahuje celkovou věrohodnost jeho

azylového příběhu. Je přitom na žalobci, aby věrohodně vysvětlil a případně i doložil své tvrzení, že mu v zemi původu hrozí pronásledování, což dle názoru žalovaného neučinil, proto nebyl udělen azyl dle § 12 písm. b).

17. Azyl dle § 13 zákona o azylu nebyl žalobci udělen, jelikož v řízení nevyšlo najevo, že by byl v České republice udělen azyl některému z rodinných příslušníků žalobce ve smyslu tohoto ustanovení.
18. Dle § 14 zákona o azylu, jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení azylu podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit azyl z humanitárního důvodu. Žalovaný se zabýval rodinnou, sociální a ekonomickou situací žalobce s přihlédnutím k jeho věku a zdravotnímu stavu. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce je dospělou, plně právně způsobilou, zdravou a praceschopnou osobou, po prověření okolností žalobcova pobytu na českém území uzavřel, že situace žalobce není nijak mimořádná, proto azyl dle § 14 zákona o azylu nebyl udělen.
19. Závěrem žalovaný vyhodnotil důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 zákona o azylu a konstatoval, že si je vědom nepříznivé situace v oblasti dodržování lidských práv v Pákistánu, nicméně z této skutečnosti nelze vyvozovat, že veškeré obyvatelstvo země je státními orgány pronásledováno ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný neshledal žalobcem prezentované obavy s ohledem na očividnou nevěrohodnost jeho výpovědi oprávněnými a odůvodněnými, z jeho výpovědi nedovodil, že by po návratu do země původu byl žalobce vystaven jednání, které by bylo možno označit za bezprostředně mu hrozící vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Rovněž nebyl shledán důvod k udělení doplňkové ochrany dle § 14b odst. 1 zákona o azylu, když v řízení nevyšlo najevo, že by byla v České republice udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žalobce ve smyslu tohoto ustanovení.

Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl u ústního jednání dne 22. 7. 2024, u kterého účastníci setrvali na svých stanoviscích.
21. Právní zástupce žalobce u jednání uvedl, že žalobce doložil důkazy, které měl, zejména fotografie, z nichž se dá dovodit, že i okolí žalobce bylo státem pronásledováno a mělo by být přihlédnuto k tomu, že žádný z uprchlíků nemůže ve své situaci podat ucelený přehled důkazů. Žalobce sám v rámci ústního jednání sdělil, že situace v zemi původu je horší, nicméně o tomto nemá žádné listinné důkazy, informace je možné získat z médií.
22. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí, což vyplývá ze správního spisu. Krajský soud vyhodnotil v žalobě uvedenou námitku, že žalovaný nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a zejména nezohlednil žalobcem uvedené skutečnosti, jako nedůvodnou. Jak vyšlo v průběhu správního řízení najevo, jádrem žalobcova azylového příběhu je jeho členství v organizaci ISF, účast na protivládní demonstraci a následné výhrůžky tajnou službou. Žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vysvětlil, z jakých důvodů nepokládá za pravdivé tvrzení žalobce o jeho členství v ISF. Krajský soud se při hodnocení námítky žalobce, že žalovaný zlehčoval důvody jeho

žádosti o mezinárodní ochranu a hledal rozpory v jeho tvrzeních, opřel o judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 18. 1. 2006, č.j. 6 Azs 386/2004-40, podle kterého *„Pro případ, kdy není žadatel o azyl schopen doložit ke svému tvrzení o důvodech odchodu žádný důkaz, což je situace převažující, musí si být vědom důležitosti informací vyřčených před správním orgánem. Ty totiž v kontextu se získanými zprávami o zemi původu posléze slouží jako podklad pro rozhodnutí. Váhavé, vyhrýzavé či nepřesné informace, které navíc žadatel v průběhu řízení ještě mění, jsou v závěru při porovnání s objektivními informacemi chápány jako účelové, nevěrohodné a pro azylové řízení nedostatečné. Je totiž nutno vycházet z toho, že udělení azylu je institut výjimečný, když jeho účelem je poskytnout ochranu jen tomu, kdo cítí skutečnou obavu z pronásledování z důvodů v zákoně o azylu uvedených. Pravdivost tvrzení žadatele a hodnověrnost jeho osoby jsou přitom základem, z něhož se v azylovém řízení nutně vychází, neboť skutečnosti, o kterých žadatel tvrdí, že byly důvodem jeho odchodu či důvodem vzniku jeho obav z návratu, mohou být ověřeny zpravidla jen rámcově. Potřebnou věrohodnost přitom sama osoba, a tím i její příběh, nutně ztrácí, pakliže je nepravdivost jejích tvrzení zjištěna nebo jde-li o tvrzení, která jsou v celkovém kontextu věci nemožná a vyloučená.“*

23. Je skutečností, že přes tvrzené členství žalobce v organizaci ISF, neměl tento ani základní informace o jejích stanovách, fungování, cílech apod. Žalobce v průběhu správního řízení změnil své tvrzení o účasti na protirežimní demonstraci, když při prvním pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany sdělil, že se dne 22. 5. 2022 účastnil velké demonstrace v Islámábádu, přičemž při druhém pohovoru sdělil, že do města Islámábád vůbec nedošel a ve jmenovaný den se zúčastnil protirežimní demonstrace ve městě Mardanu. Optikou těchto rozporů v azylovém příběhu žalobce, žalovaný posoudil i sdělení žalobce o výhrůžných telefonátech žalobci ze strany tajné služby jako nevěrohodné.
24. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany (kvalifikační směrnice), kterou je třeba vztahovat na posuzování mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, v čl. 4 odst. 4 stanoví, že skutečnost, že žadatel byl pronásledován, je závažným ukazatelem odůvodněnosti obav žadatele z pronásledování, neexistují-li závažné důvody domnívat se, že pronásledování nebo způsobení vážné újmy se již nebude opakovat. V případě zkoumání odůvodněnosti strachu z pronásledování je třeba aplikovat tzv. **test přiměřené pravděpodobnosti**: *„Přiměřená pravděpodobnost nežádoucího důsledku návratu do země původu (...) je dána tehdy, bývá-li tento důsledek v případech obdobných případu žadatele nikoli ojedinělý. Neznamená to, že pravděpodobnost, že nežádoucí důsledek nastane, musí být nutně vyšší než pravděpodobnost, že nenastane (tzn. že test „přiměřené pravděpodobnosti“ představuje nižší důkazní standard než v civilních věcech) [tím méně to znamená, že v případě návratu do země původu musí být nastání nežádoucího důsledku prakticky jisté (tzn. že test „přiměřené pravděpodobnosti“ představuje a fortiori i nižší důkazní standard než standard „nade vší pochybnost“ v trestních věcech)], nýbrž to, že k nežádoucímu důsledku v případech obdobných případu žadatele dochází natolik často, že s ním ten, komu takový následek brozí, musí počítat jako se vcelku běžným jevem, a nikoli jako s jevem toliko výjimečným.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82).
25. Důkazní standard přiměřené pravděpodobnosti se přitom aplikuje nejen v rámci celkové úvahy o pravděpodobnosti pronásledování, ale nutně i na posouzení věrohodnosti jednotlivých dílčích tvrzení žadatele o azyl, která jsou posléze podkladem této celkové úvahy.

To znamená, že pokud je přiměřeně pravděpodobné, že daná událost proběhla tak, jak tvrdí žadatel o azyl, správní orgán musí toto tvrzení vzít v potaz při celkovém posouzení žádosti o mezinárodní ochranu. Správní orgán může zcela vyloučit z celkového posouzení pouze ta fakta, u nichž je postaveno téměř najisto, že se nestaly (tj. neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že k nim došlo). Ostatní tvrzení musí být součástí celkového posouzení rizika pronásledování, kde jim bude přisouzena váha podle míry pravděpodobnosti, s jakou lze soudit, že odpovídají skutečnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2018, č. j. 10 Azs 254/2017-40).

26. Krajský soud má za to, že žalovaný postupoval v souladu s uvedenými principy. Nejprve žalovaný vysvětlil, že nelze považovat za logické tvrzení žalobce týkající se telefonických kontaktů z neznámého čísla, kdy mu mělo být vyhrožováno zabitím, resp. žalobce se nejspíše jen domníval, že mu je vyhrožováno zabitím (viz tvrzení žalobce v prvním a v doplňujícím pohovoru k jeho žádosti). Žalovaný trefně poukázal na to, že ačkoli podle žalobce všichni ví, že volá-li neznámé číslo, jedná se o tajnou službu, tvrdil, že první telefonický kontakt považoval za žert, což však neodpovídá žalobcovým tvrzením a důvodech, na nichž staví svůj azylový příběh.
27. Podstatné pro posouzení věrohodnosti tvrzení žalobce především je, jak žalovaný zcela správně poukázal, že žalobce neměl ani základní znalosti o studentské organizaci ISF, tedy o ideálech a cílech, o fungování základní organizace na škole, věkové hranice pro vstup do organizace atd. Krajský soud sdílí úvahy žalovaného, že znalost ideálů a cílů organizace, jejíž má být někdo členem, jakož i informace o financování, fungování organizace jako celku atd., jsou předpokladem pro činnost člena takové organizace. Krajský soud ve shodě s žalovaným považuje za krajně nepravděpodobné, až absurdní, že by se žalobce stal členem ISF na základě obdržení čepice a placky. Uvedené sice nevylučuje, že by žalobce mohl být sympatizantem ISF, činí to však zcela nevěrohodné jeho tvrzení o jeho členství a aktivitách v uvedené organizaci.
28. Jelikož žalobce staví svůj azylový příběh právě na členství v uvedené organizaci, závěr o nevěrohodnosti jeho tvrzení o členství má přímý dopad na ostatní žalobcem tvrzené skutečnosti.
29. Ve svém souhrnu totiž vyznívá azylový příběh žalobce jako nevěrohodný, když žalobce kromě své účasti na jedné demonstraci (nejprve žalobce uváděl, že se účastnil demonstrace v Islámábádu, až později svá tvrzení na podkladě doplňujících dotazů žalovaného korigoval) nebyl s to uvést žádnou další činnost spojenou s členstvím v ISF a z toho vyplývajících ústrků vůči němu.
30. Optikou citované judikatury krajský soud tedy dospěl k závěru, že neexistuje ani přiměřená pravděpodobnost, že by žalobce byl ohrožován ze strany tajné služby z důvodu jeho členství v ISF, neboť lze považovat za prakticky vyloučené, že by členem této organizace vůbec byl. Krajský soud v této souvislosti považuje za pravděpodobnější, že žalobce při svých tvrzeních v rámci azylového příběhu byl spíše inspirován informacemi, které se vztahovaly k jeho bratranci a jeho členství v ISF. To ostatně lze dovodit i z toho, že důkazy, které žalobce v řízení předkládal, se vždy vztahovaly v zásadě k jeho bratranci a nikoli k osobě samotného žalobce.

31. Krajský soud proto dospěl k závěru, že žalobní námitka stran nedostatečně zjištěného skutkového stavu a toho, že žalovaný našel pouze drobné rozpory ve výpovědích žalobce, je nedůvodná.
32. Pokud se týče dalších námitek, má krajský soud za to, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal také s důvody pro neudělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany žalobci. V této souvislosti krajský soud připomíná rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2004, č.j. 5 Azs 105/2004-72: „*Jak vyplynulo ze správního spisu, žalovaný zkoumal, zda v případě stěžovatele nebyly dány důvody pro udělení humanitárního azylu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. Udělení azylu je na volné úvaze příslušného správního orgánu a rozhodnutí o něm přezkoumává soud pouze v omezeném rozsahu. Správní orgán řádně zjistil a posoudil jak osobní situaci stěžovatele, tak i stav v jeho zemi, a pokud sám z toho nedovodil důvody pro udělení humanitárního azylu, je takové rozhodnutí v jeho pravomoci, zejména když stěžovatel ve správním řízení ani žádné důvody hodné zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu sám neuváděl.*“.
33. Optikou uvedené judikatury lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobce, tedy, že žalobcem uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Žalovaný svůj závěr o nevěrohodnosti žalobce v napadeném rozhodnutí odůvodnil, žalobce v průběhu správního řízení netvrdil jiné relevantní skutečnosti ani nedoložil či nenavrhoval jiné listinné důkazy, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítal nic proti podkladům rozhodnutí. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné. Podle krajského soudu se žalovaný v dostatečné míře zabýval také podmínkami pro udělení humanitárního azylu a doplňkové ochrany, přičemž správně uzavřel, že pro udělení těchto druhů ochrany podmínky u žalobce splněny nejsou.
34. Závěrem krajský soud podotýká, že nelze přehlédnout, že žalobce v ČR požádal o udělení mezinárodní ochrany až poté, co byl zadržen, když jeho cílem byla Itálie, nikoli ČR.

Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 22. července 2024

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.
samosoudce

